

Ročník 1989

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 3

Vydána dne 17. února 1989

Cena Kčs 1,—

OBSAH:

17. Zákonné opatření předsednictva České národní rady o přestupku proti opatřením k upevnění veřejného pořádku
 18. Zákonné opatrenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady o priestupku proti opatreniam na upevnenie verejného poriadku
 19. Uznesenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady o vyhlásení doplňovacích volieb do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode č. 32 Nitra-západ a vo volebnom obvode č. 142 Spišská Nová Ves
 20. Vyhľáska ministra zahraničných vecí o Úmluve o bezpečnosti a zdraví pracovníků a o pracovním prostredí (č. 155)
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

17**ZÁKONNÉ OPATŘENÍ
předsednictva České národní rady**

ze dne 17. února 1989

o přestupku proti opatřením k upevnění veřejného pořádku

Předsednictvo České národní rady se usneslo podle čl. 121 odst. 3 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, na tomto zákonnném opatření:

§ 1

Přestupku proti opatřením k upevnění veřejného pořádku¹⁾ se dopustí ten, kdo organizuje zakázané nebo neohlášené veřejné shromáždění, manifestaci nebo průvod (dále jen „veřejné shromáždění“), účastní se takového veřejného shromáždění, nebo neuposlechně výzvy k jeho rozpuštění nebo opuštění, nebo v souvislosti s ním jiným způsobem porušuje veřejný pořádek.

§ 2

Za přestupek uvedený v § 1 lze uložit pokutu až do výše 10 000 Kčs.

§ 3

V blokovém řízení²⁾ lze za přestupek uvedený v § 1 uložit pokutu až do výše 500 Kčs.

§ 4

Není-li v tomto zákonnném opatření stanoveno jinak, platí o přestupku a jeho projednávání obecné předpisy.²⁾

§ 5

Ustanovení § 3 zákona č. 126/1968 Sb., o některých přechodných opatřeních k upevnění veřejného pořádku, se mění tak, že se vztahuje pouze na porušení rozhodnutí o zasiření činnosti nebo rozpuštění dobrovolné organizace.

§ 6

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Kempný v. r.**Pitra v. r.**

¹⁾ Zákon č. 68/1951 Sb., o dobrovolných organizacích a shromážděních.

§ 7 až 11 vyhlášky č. 320/1951 Ú. l., o dobrovolných organizacích a shromážděních, ve znění vyhlášky č. 158/1957 Ú. l.

§ 1 zákona č. 126/1968 Sb., o některých přechodných opatřeních k upevnění veřejného pořádku.

²⁾ Zákon č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní rád).

18

ZÁKONNÉ OPATRENIE
Predsedníctva Slovenskej národnej rady

zo 17. februára 1989

o priestupku proti opatreniam na upevnenie verejného poriadku

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady sa podľa čl. 121 ods. 3 ústavného zákona č. 143/1968 Zb. o československej federácii uzneslo na tomto zákonnom opatrení:

§ 1

Priestupku proti opatreniam na upevnenie verejného poriadku¹⁾ sa dopustí ten, kto organizuje zakázané alebo neohlášené verejné zhromaždenie, manifestáciu alebo spríevod (dalej len „verejné zhromaždenie“), zúčastní sa takého verejného zhromaždenia, alebo neposlučne výzvu na jeho rozpustenie alebo opustenie, alebo v súvislosti s ním iným spôsobom porušuje verejný poriadok.

§ 2

Za priestupok uvedený v § 1 možno uložiť pokutu až do výšky 10 000 Kčs.

§ 3

V blokovom konaní²⁾ za priestupok uvedený v § 1 možno uložiť pokutu až do výšky 500 Kčs.

§ 4

Ak nie je v tomto zákonné opatrení ustanovené inak, platia o priestupku a jeho prejednávaní všeobecné predpisy.²⁾

§ 5

Ustanovenie § 3 zákona č. 126/1968 Zb. o niektorých prechodných opatreniach na upevnenie verejného poriadku sa mení tak, že sa vzťahuje len na porušenie rozhodnutia o zastavení činnosti alebo rozpustenia dobrovoľnej organizácie.

§ 6

Toto zákonné opatrenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

V. Šalgovič v. r.

I. Knotek v. r.

19

UZNESENIE
Predsedníctva Slovenskej národnej rady

zo 17. februára 1989

o vyhlásení doplnovacích volieb do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode č. 32 Nitra-západ a vo volebnom obvode č. 142 Spišská Nová Ves

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady

vyhlasuje podľa čl. 122 ods. 2 ústavného zákona č. 143/1968 Zb. o československej federácii a podľa § 49 ods. 1 zákona SNR č. 55/1971 Zb. o vol-

bách do Slovenskej národnej rady doplnovacie volby do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode č. 32 Nitra-západ a vo volebnom obvode č. 142 Spišská Nová Ves a určuje deň ich konania na 20. apríla 1989.

V. Šalgovič v. r.

¹⁾ Zákon č. 63/1951 Zb. o dobrovoľných organizáciách a zhromaždeniach.

§ 7 až 11 vyhlásky č. 348/1951 Č. v. o dobrovoľných organizáciách a zhromaždeniach v znení vyhlásky č. 158/1957 Č. v.

§ 1 zákona č. 126/1968 Zb. o niektorých prechodných opatreniach na upevnenie verejného poriadku.

²⁾ Zákon č. 60/1961 Zb. o úložných národných výborov pri zabezpečovaní socialistického poriadku v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

20

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 16. února 1989

o Úmluvě o bezpečnosti a zdraví pracovníků a o pracovním prostředí (č. 155)

Dne 23. června 1981 byla na 67. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o bezpečnosti a zdraví pracovníků a o pracovním prostředí (č. 155). Ratifikace Úmluvy Československou socialistickou republikou byla zapsána dne 2. prosince 1988 generálním ředitelem

Mezinárodního úřadu práce. Podle svého článku 24 odstavce 3 Úmluva vstoupí pro Československou socialistickou republiku v platnost dnem 2. prosince 1989.

Ceský překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

Ministr:

JUDr. Johannes v. r.

Ú M L U V A

o bezpečnosti a zdraví pracovníků a o pracovním prostředí

Generální konference Mezinárodní organizace práce, která byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 3. června 1981 na svém 67. zasedání,

rozhodnulvši přijmout některé záruky o bezpečnosti a ochraně zdraví pracovníků a pracovním prostředí, jež jsou šestým bodem jednacího pořadu zasedání,

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 23. června 1981 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o bezpečnosti a zdraví pracovníků, 1981.

Část I. Působnost a definice**Článek 1**

1. Tato úmluva se vztahuje na všechna odvětví hospodářské činnosti.

2. Členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, může po co nejčasnějším projednání s reprezentačními organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, částečně nebo zcela vyjmout z jejího provádění jednotlivá odvětví hospodářské činnosti, jako např. námořní plavbu nebo lov ryb, jestliže v nich při provádění vznikají zvláštní problémy určité závaznosti.

3. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, uvede v první zprávě o jejím provádění

podávané podle článku 22 ústavy Mezinárodní organizace práce všechna odvětví, jež vyňal podle odstavce 2 tohoto článku, s uvedením důvodů takového vynětí, a popíše opatření učiněná pro přiměřenou ochranu pracovníků ve vyloučených odvětvích a v následujících zprávách vyloží pokrok, jehož bylo dosaženo za účelem širšího provádění.

Článek 2

1. Tato úmluva se vztahuje na všechny pracovníky v odvětvích hospodářské činnosti, která zahrnuje.

2. Členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, může po projednání se zúčastněnými reprezentačními organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků částečně nebo zcela vyjmout z jejího provádění vymezené skupiny pracovníků, ohledně nichž existují zvláštní problémy při provádění.

3. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, uvede v první zprávě o jejím provádění, podávané podle článku 22 ústavy Mezinárodní organizace práce, všechny vymezené skupiny pracovníků, které byly vyňaty podle odstavce 2 tohoto článku, s uvedením důvodů takového vynětí a v následujících zprávách vyloží pokrok, jehož bylo dosaženo za účelem širšího provádění.

Článek 3

Pro účely této úmluvy

a) výraz „odvětví hospodářské činnosti“ zahrnuje

- všechna odvětví, kde jsou pracovníci zaměstnáni, včetně veřejné služby;
- b) výraz „pracovníci“ zahrnuje všechny zaměstnané osoby včetně veřejných zaměstnanců;
- c) výraz „pracoviště“ zahrnuje všechna místa, kde se pracovníci nacházejí nebo kam se ubírají vzhledem ke své práci a která podléhají přímému nebo nepřímému dozoru zaměstnavatele;
- d) výraz „předpisy“ zahrnuje všechna ustanovení, jimž příslušný orgán nebo příslušné orgány daly sílu zákona;
- e) výraz „zdraví“ ve vztahu k práci neznamená toliko stav bez nemoci nebo postižení; zahrnuje rovněž tělesné a duševní prvky ovlivňující zdraví, které přímo souvisí s bezpečností a ochranou zdraví při práci.

Část II. Zásady vnitrostátní politiky

Článek 4

1. Každý členský stát s přihlédnutím k vnitrostátním podmírkám a zvyklostem a po projednání s nejreprezentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků má stanovit, provádět a pravidelně přezkušovat celkovou vnitrostátní politiku týkající se bezpečnosti a zdraví pracovníků a pracovního prostředí.

2. Cílem této politiky má být předcházet úrazům a újmám na zdraví, které vznikají v důsledku nebo v souvislosti s prací nebo během ní, tím že se sníží na prakticky nejmenší možnou míru příjmy nebezpečí souvisících s pracovním prostředím.

Článek 5

Politika zmíněná v článku 4 má přihlížet k témtoto hlavnímu oblastem činnosti, pokud ovlivňuje bezpečnost a zdraví pracovníků a pracovní prostředí:

- a) navrhování, zkoušení, výběr, nahrazování, umístění, uspořádání, užívání a údržba hmotných složek práce (pracoviště, pracovní prostředí, nástroje, stroje a náradí, chemické, fyzikální a biologické látky a činiteli, pracovní postupy);
- b) vztahy mezi hmotnými složkami práce a osobami, které vykonávají práci nebo na ni dohlizejí, jakož i přizpůsobení strojů, náradí, pracovní doby, organizace práce a pracovních postupů tělesným a duševním schopnostem pracovníků;
- c) odborná výchova a další potřebná odborná výchova, kvalifikace a motivace osob, které se jakkoli podílejí na tom, aby se dosáhlo přiměřeně úrovně bezpečnosti a ochrany zdraví;
- d) styky a spolupráce na úrovni pracovní skupiny a podniku, a na všech jiných vhodných úrovních včetně národní úrovně;
- e) ochrana pracovníků a jejich zástupců proti kárným opatřením pro jejich činnost vykoná-

nou v dobré víře v souladu s politikou zmíněnou v článku 4 této úmluvy.

Článek 6

Při stanovení politiky zmíněné v článku 4 je třeba vymezit příslušné úkoly a povinnosti veřejných orgánů, zaměstnavatelů, pracovníků a jiných zúčastněných osob na úseku bezpečnosti a zdraví pracovníků a pracovního prostředí s přihlédnutím k doplňující povaze těchto povinností a k vnitrostátním podmírkám a zvyklostem.

Článek 7

Ve vhodných intervalech je třeba prověřovat stav bezpečnosti a zdraví pracovníků a pracovního prostředí, a to buď v celé šíři nebo určité oblasti, aby se tak zjistily nejzávažnější problémy, stanovily účinné způsoby k jejich zvládnutí a pořadí opatření, která je třeba učinit, a vyhodnotily výsledky.

Část III. Opatření na národní úrovni

Článek 8

Každý členský stát má pomocí právní úpravy nebo jiným způsobem odpovídajícím vnitrostátním podmírkám a zvyklostem a po projednání se zúčastněnými reprezentativními organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků učinit opatření potřebná k provedení článku 4.

Článek 9

1. Dohled na provádění právních předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví pracovníků a pracovního prostředí má být zajištěn vhodnou a přiměřenou soustavou inspekce.

2. Soustava dohledu má stanovit vhodný postup pro případ porušení právních předpisů.

Článek 10

Je třeba učinit opatření pro zajistění poradenství zaměstnavatelům a pracovníkům, aby se jim pomohlo vyhovět právním povinnostem.

Článek 11

Za účelem provádění politiky zmíněné v článku 4 této úmluvy příslušný úřad nebo úřady mají postupně zajistit tyto úkoly:

- a) stanovit — tam kde to povaha a stupeň ohrožení vyžadují — podmínky pro projekci, konstrukci a zařízení podniků, jejich uvedení do provozu, větší adaptace podniků a změny v jejich určení, bezpečnost technického zařízení užívaného při práci a provádění řízení stanovených příslušnými úřady;
- b) stanovit pracovní postupy, látky a činiteli, ohledně nichž má být expozice zakázána, omezena nebo podléhat povolení nebo kontrole příslušného úřadu nebo příslušných úřadů; je třeba přihlížet k ohrožením způsobeným sou-

- časnovou expozicí několika látkám nebo činitelům;
- c) zavést a provádět řízení pro oznamování pracovních úrazů a nemocí z povolání zaměstnanců, a popř. pojišťovacími a jinými přímo zúčastněnými ústavy nebo osobami a vypracovávat každoroční statistiky o pracovních úrazech a nemocech z povolání;
 - d) provádět šetření v případech, kdy pracovní úraz, nemoc z povolání nebo jiné postižení zdraví, k němuž došlo při práci nebo v souvislosti s ní, ukazuje vážnost situace;
 - e) každoročně uveřejňovat informace o opatřeních učiněných v souvislosti s politikou zmíněnou v článku 4, jakož i o pracovních úrazech, nemocech z povolání a jiných postiženích na zdraví, k nimž došlo při práci nebo v souvislosti s ní;
 - f) zavést nebo rozvinout s přihlédnutím k vnitrostátním podmínkám a možnostem soustavu zkoušení chemických, fyzikálních a biologických činitelů z hlediska ohrožení zdraví pracovníků.

Článek 12

V souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi je třeba učinit opatření, aby osoby, které navrhují, vyrábějí, dovážejí, uvádějí do oběhu nebo převádějí z jakéhokoli důvodu stroje, zařízení nebo látky pro pracovní účely,

- a) se přesvědčily, pokud je to prakticky možné, že předmětné stroje, zařízení nebo látky ne-představují nebezpečí pro bezpečnost a zdraví osob, které jich správně užívají;
- b) podávaly informace o řádném umístění a užívání strojů a zařízení, jakož i řádném užívání látok, o ohrožených, která jsou spojena se stroji a zařízením, a o nebezpečných vlastnostech chemických látok, fyzikálních a biologických činitelů nebo výrobků a poučení, jak se chránit proti známým ohrožením;
- c) prováděly výzkum a šetření nebo se jinak informovaly o vývoji vědeckých a technických poznatků, aby tak splnily své povinnosti podle ustanovení pod písmeny a) a b) tohoto článku.

Článek 13

Pracovník, který nevykonával práci, o níž měl důvodně za to, že bezprostředně a vážně ohrozuje jeho život nebo zdraví, má být v souladu s vnitrostátními podmínkami a zvyklostmi chráněn před neospravedlněnými důsledky.

Článek 14

Je třeba učinit opatření, aby se způsobem odpovídajícím vnitrostátním podmínkám a zvyklostem podpořilo pojetí otázek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a pracovního prostředí do programů vzdělávání a odborné výchovy na všech úrovni včetně vyššího technického, lékařského a od-

borného vyučování, aby tak byly uspokojeny potřeby odborné výchovy všech pracovníků.

Článek 15

1. Aby byla zajištěna souvislost politiky zmíněné v článku 4 této úmluvy a opatření učiněných k provádění této politiky, každý členský stát má po co nejčasnějším projednání s nejreprezentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků a popř. s jinými vhodnými orgány přijmout ustanovení odpovídající vnitrostátním podmínkám a zvyklostem k zajištění potřebné koordinace mezi různými úřady a orgány, jež mají provádět části II a III této úmluvy.

2. Kdykoli to vyžadují okolnosti a vnitrostátní podmínky a zvyklosti to umožňují, mají taková opatření zahrnovat zřízení ústředního orgánu.

Část IV. Opatření na úrovni podniku

Článek 16

1. Na zaměstnavatelích je třeba vyžadovat, aby, nakolik je to prakticky uskutečnitelné, pracoviště, stroje, zařízení a pracovní postupy, které podléhají jejich kontrole, neohrozovaly bezpečnost a zdraví pracovníků.

2. Na zaměstnavatelích je třeba vyžadovat, aby, nakolik je to prakticky uskutečnitelné, chemické, fyzikální a biologické činitely a látky, které podléhají jejich kontrole, neohrozovaly zdraví, pokud je zajištěna vhodná ochrana.

3. Na zaměstnavatelích je třeba vyžadovat, aby v případě potřeby poskytovali vhodné ochranné oděvy a ochranné pracovní prostředky, aby se, nakolik to je prakticky uskutečnitelné, předcházel ohrožení z úrazů nebo účinků škodlivých pro zdraví.

Článek 17

Kdykoli několik podniků současně vykonává činnost na témže pracovišti, mají spolupracovat při provádění ustanovení této úmluvy.

Článek 18

Na zaměstnavatelích je třeba vyžadovat, aby, pokud je toho třeba, učinili opatření umožňující čelit nenadálým případům a nehodám, včetně prostředků dostačujících ke zvládnutí první pomoci.

Článek 19

Je třeba učinit opatření na úrovni podniku, podle nichž

- a) pracovníci při své práci spolupracují na splnění povinností, které má zaměstnavatel;
- b) zástupci pracovníků v podniku spolupracují se zaměstnavatelem na úseku bezpečnosti a ochrany zdraví při práci;
- c) zástupci pracovníků v podniku získají dostačující informace o opatřeních, jež zaměstnavatel učinil k zajištění bezpečnosti a zdraví, a

- mohou je se svými reprezentativními orgány zacími projednat pod podmínkou, že nevyzradí obchodní tajemství;
- d) pracovníci a jejich zástupci v podniku budou vhodně poučeni v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci;
- e) pracovníci nebo jejich zástupci, a popř. jejich reprezentativní organizace v podniku budou oprávněni podle vnitrostátních právních předpisů a zvyklostí přešetřovat všechny stránky bezpečnosti a ochrany zdraví související s jejich prací a zaměstnavatel bude s nimi tyto věci projednávat; k tomu účelu mohou být po vzájemné dohodě přibráni odborní poradci nezaměstnaní v podniku;
- f) pracovník okamžitě oznámí svému bezprostřednímu nadřízenému každou situaci, o níž se právem může domnívat, že představuje bezprostřední a vážné ohrožení pro jeho život nebo jeho zdraví, a zaměstnavatel, dokud nezjedná nápravu, pokud ji je třeba, nemůže požadovat na pracovních, aby pokračovali v práci za okolností, kdy trvá bezprostřední a vážné nebezpečí pro život nebo zdraví.

Článek 20

Spolupráce zaměstnavatelů a pracovníků a, popř. nebo jejich zástupců v podniku má být základním prvkem organizačních a jiných opatření učiněných při provádění článků 16 až 19 této úmluvy.

Článek 21

Opatření týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci nesmí být spojena s žádnými výlohami pro pracovníky.

Část V. Závěrečná ustanovení

Článek 22

Tato úmluva nereviduje žádnou existující mezinárodní úmluvu nebo doporučení o práci.

Článek 23

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 24

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy jeho ratifikace byla zapsána.

Článek 25

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let

ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 26

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členové organizace sdělí.

2. Když bude členským státem Organizace sdělovat zápis poslední ratifikace nutné k tomu, aby úmluva nabyla účinnosti, generální ředitel upozorní členské státy Organizace na datum, kdy tato úmluva nabude účinnosti.

Článek 27

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů k zápisu podle článku 102 Charty Spojených národů úplné údaje o všech ratifikacích a výpovědích, které zapsal podle ustanovení předchozích článků.

Článek 28

Vždy, bude-li to považovat za nutné, správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 29

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a neustanoví-li nová úmluva jinak:

- a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí ipso iure okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení článku 25, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti;
- b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státem otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti ve své formě a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly a které neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 30

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÉ ZÁVAZNÝCH PRÁVNICH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 6, 18 a § 19 odst. 1 písm. c) zákona č. 73/1952 Sb. o dani z obratu, **výnos č. j. II 2-2 400/89** ze dne 1. února 1989, **kterým stanovilo II. změny a doplnky Sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1989.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. února 1989 a bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu financí, ministerstvu financí, cen a mezd ČSR, ministerstvu financí, cen a mezd SSR a na všech krajských, okresních, obvodních a městských finančních správách.

Federální ministerstvo zemědělství a výživy

vydalo v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstvem zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky podle § 39 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, směrnici ze dne 29. 12. 1988 č. j. FM 1-1900/88 o zrušení směrnice federálního ministerstva zemědělství a výživy ze dne 28. 3. 1986 o ochraně proti šíření sněti zakrslé (reg. v částce 14/1986 Sb.).

Tato směrnice nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989.

Směrnice bude uveřejněna ve Věstníku federálního ministerstva zemědělství a výživy částka 2 z roku 1989 pod č. 9, do kterého lze nahlédnout na federálním ministerstvu zemědělství a výživy a ministerstvech zemědělství a výživy ČSR a SSR.

OZNÁMENÍ

V roce 1989 budou ve Sbírce zákonů uveřejňovány obecně závazné právní předpisy související s přestavbou hospodářského mechanismu. Na základě očekávaného zvýšení vydavatelské činnosti v tomto roce vydaly s. p. SEVT Praha a n. p. ŠEVT Bratislava cenové výměry pro předplatné na rok 1989 na Kčs 96,— ročně.

Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů Praha žádá předplatitele, aby v písemném styku bylo vždy uváděno šestimístné číslo vyúčtování, které se v důsledku zavedení automatizované evidence stává hlavním identifikačním znakem.

Vydavatel: Federální statistický úřad, Praha — **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9 — vychází podle potřeby — **Roční předplatné činí 96,— Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Ceník pro předplatné:** SBČS Praha 1, účet č. 19-706-011 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebíránych výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí — **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, jednotlivé částky lze na obděnávku obdržet v odhýlovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 63 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 95 — Erno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 a v prodejnách Knihy: České Budějovice, Žižkovovo nám. 25, — Teplice v Čechách, Leninova 15, — Jihlava, Komenského 16 — Gottwaldov, Murzinova 122. — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55. Tisknou Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitská 6, Praha 1 - Malá Strana — Dohledací pošta Praha 07